

ДОКАЗ НА КОМЕ СЕ НЕ МОЖЕ ЗАСНИВАТИ СУДСКА ОДЛУКА

Изјава малолетног лица дата у поступку опсервације од стране Комисије вештака не може се сматрати исказом у кривично - процесном смислу јер се исказ сведока мора прибавити у складу са одредбама Законика о кривичном поступку којима су прописани услови под којима се и начин на који се радње доказивања у кривичном поступку могу предузети, па дакле и радња испитивања сведока и на оваквој изјави малолетног лица се не може заснивати судска одлука (а ако се ради о малолетном лицу саслушање истога мора се спровести у складу са одредбом чл. 152. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица).

Из образложења:

Пресудом Петог општинског суда у Београду Љ.У. оглашен је кривим да је починио кривично дело насиља у породици из чл. 194. ст. 3. у вези са ст. 1. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године уз урачунавање временаведеног у притвору.

Против те пресуде жалбу је изјавио Пети општински јавни тужилац у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да суд побијану пресуду преиначи, тако што ће оптуженог осудити на казну затвора у дужем временском трајању.

Одлучујући о изјављеној жалби Петог општинског јавног тужиоца у Београду, Апелациони суд је нашао да је иста заснована на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати, због чега је ожалбену пресуду укинуо и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање.

Наиме, према образложењу првостепене пресуде чињенично стање у овом поступку је утврђено је, између осталих доказа, и на основу изјаве малолетне оштећене дате у поступку опсервације од стране Комисије вештака.

Међутим, по налажењу Апелационог суда, изјава малолетних лица дата у поступку опсервације од стране Комисије вештака, не може се сматрати исказом у кривично - процесном смислу, јер се исказ сведока мора прибавити у складу са одредбама главе VII Законика о кривичном поступку којима су прописани услови под којима се и начин на који се радње доказивања у кривичном поступку могу предузети, па дакле и радње испитивања сведока, због чега оваква изјава малолетног оштећеног лица дата у поступку опсервације од стране Комисије вештака представља доказ на коме се не могу заснивати судске одлуке (чл. 18. ст. 2 ЗКП-а), те је наведена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 368. ст. 1. тачка 10. ЗКП-а, због чега је морала бити укинута.

Наиме, одредбама главе VII Законика о кривичном поступку прописани су услови под којима се и начин на који се радње доказивања у кривичном поступку могу предузети, па дакле и радње испитивања сведока, при чему суд мора имати у виду да уколико се изводи доказ саслушањем малолетног оштећеног лица исто мора бити спроведено у складу са одредбом чл. 152. Закона о малолетним учиниоцима кривичног дела и кривичноправној заштити малолетних лица.

У конкретном случају, изјава малолетног оштећеног лица дата у поступку опсервације од стране Комисије вештака није доказ који је прибављен у складу са одредбама Законика о кривичном поступку и на њему се не може заснивати судска одлука.

(Пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 1134/10 од 9. марта 2010. године - пресуда Петог општинског суда у Београду)

Аутор сентенце: Јелена Петковић - Милојковић, виши судијски помоћник Апелационог суда у Београду